

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 4 lutego 2016 r. w sprawie T-620/11,
GFKL Financial Services AG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 14 kwietnia 2016 r. przez
Republikę Federalną Niemiec**

(Sprawa C-209/16 P)

(2016/C 222/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i R. Kanitz, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: GFKL Financial Services AG, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie zwraca się do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie T-620/11 w zakresie, w jakim oddala skargę jako bezzasadną;
- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/527/UE final z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie „pomocy państwa C 7/10 – KStG, Sanierungsklausel”) zgodnie z art. 61 ust. 1 Statutu Trybunału Sprawiedliwości;
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie na poparcie odwołania podnosi jeden zarzut.

W niniejszej sprawie zachodzi naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE. Sąd pominął bowiem okoliczność, że § 8c ust. 1a KStG – tzw. klauzula naprawcza – nie ma selektywnego charakteru:

- Owa tzw. klauzula naprawcza nie ma *prima facie* selektywnego charakteru, ponieważ nie zachodzi żadne odstępstwo od stosowanego systemu odniesień oraz stanowi ogólny środek, z którego może skorzystać każde przedsiębiorstwo na terytorium państwa członkowskiego.
- Ta tzw. klauzula naprawcza jest także uzasadniona w związku z charakterem i wewnętrzną strukturą systemu podatkowego. Klauzula naprawcza jest, po pierwsze, uzasadniona zasadą opodatkowania według kryterium wydajności przedsiębiorstwa, po drugie, zwalczaniem nadużyć, mianowicie zapobieganiem konstrukcjom stanowiącym nadużycie i, po trzecie, obiektywnymi różnicami między szkodliwym nabyciem udziałów a nabyciem udziałów dla celów naprawczych.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 kwietnia 2016 r. – C. King/The Sash Window Workshop Ltd; Richard Dollar

(Sprawa C-214/16)

(2016/C 222/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek zaskarżenia: C. King

Druga strona postępowania: The Sash Window Workshop Ltd; Richard Dollar

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeśli istnieje spór między pracownikiem a pracodawcą co do tego, czy pracownik jest uprawniony do corocznego płatnego urlopu na podstawie art. 7 dyrektywy 2003/88, czy zgodne z prawem Unii, a w szczególności z zasadą skutecznej ochrony prawnej, jest uzależnienie możliwości ustalenia przez pracownika, czy jest uprawniony do wynagrodzenia za czas urlopu, od wykorzystania przez niego uprzednio takiego urlopu?
- 2) Jeśli pracownik nie wykorzystuje w całości lub w części corocznego urlopu, do którego jest uprawniony w danym okresie rozliczeniowym, w którym prawo to powinno zostać wykonane, a uczyniłby to, gdyby nie fakt, że pracodawca odmawia mu zapłaty wynagrodzenia za czas wykorzystanego urlopu, czy pracownik może twierdzić, że został pozbawiony możliwości skorzystania z przysługującego mu prawa do płatnego urlopu, skutkiem czego prawo to przechodzi na kolejne lata aż do momentu, gdy pracownik ma możliwość skorzystania z niego?
- 3) Jeśli prawo to przechodzi na kolejne lata, czy zasada ta obowiązuje bez żadnych ograniczeń czasowych, czy też istnieje określony czas na wykonanie przeniesionego prawa, podobnie jak w przypadku ograniczeń obowiązujących w sytuacji, gdy pracownik nie może skorzystać z prawa do urlopu w danym okresie rozliczeniowym z powodu choroby?
- 4) Czy w braku przepisów ustawowych lub postanowień umownych, które określałyby okres przeniesienia, sąd zobowiązany jest ograniczyć okres przeniesienia, aby zapewnić, że stosowanie rozporządzenia nie będzie stało w sprzeczności z celem leżącym u podstaw art. 7 dyrektywy?
- 5) Jeśli tak, czy okres 18 miesięcy od końca roku urlopowego, w którym urlop został nabyty, nie narusza prawa wynikającego z art. 7 dyrektywy?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Athinon (Grecja)
w dniu 18 kwietnia 2016 r. – Komisja Europejska/Dimos Zagoriou**

(Sprawa C-217/16)

(2016/C 222/09)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Efeteio Athinon

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Komisja Europejska

Strona pozwana: Dimos Zagoriou